

طراحی سیستم کنترل متحمل عیب برای پرنده چهار ملح به منظور تحمل عیب‌های حسگری

کاظم ایمانی^۱

۱ استادیار، دانشکده مهندسی پرواز، دانشگاه امام علی (ع)، تهران، kaimani@mail.kntu.ac.ir

تاریخ دریافت: ۹۸/۰۳/۰۶

تاریخ پذیرش: ۹۹/۰۵/۱۱

چکیده

در این مقاله یک سیستم کنترل تحمل پذیر عیب برای پرنده چهار ملح طراحی شده است. بدین منظور ابتدا یک سیستم کنترل در حالت بدون عیب طراحی شده و سپس با استفاده از یک افروزنگی تحلیلی، به یک سیستم کنترل متحمل عیب ارتقا پیدا کرده است. سیستم کنترل مزبور شامل دو حلقه داخلی و خارجی می‌باشد. حلقه داخلی مربوط به کنترل وضعیت پرنده است و وظیفه پایدارسازی و کنترل زوایای اوبلری (سمت، فراز و غلت) و ارتفاع را بر عهده دارد. حلقه خارجی نیز مربوط به کنترل موقعیت طول و عرض می‌باشد. این حلقه با توجه به موقعیت فرمان، زوایای مورد نیاز برای اجرای آن‌ها را محاسبه کرده و به کنترل وضعیت ارسال می‌کند. کنترل وضعیت بهوسیله یک کنترلگر فازی و کنترل موقعیت به وسیله یک کنترلگر تناسی - مشتقی انجام می‌شود. در مرحله بعد روش ارتباط مزدوج برای عیب‌یابی انتخاب شده و به منظور تشخیص و تخمین عیب پیاده‌سازی شده است. با استفاده از سیگنال‌های عیب، عملیات بازطراحی کنترل به منظور تحمل عیب و اصلاح ورودی‌های کنترلی انجام شده است. بدین منظور با استفاده از یک کنترلگر تناسی-انتگرالی - مشتقی خروجی‌های مزاحم ایجاد شده توسط عیب صفر شده‌اند. عیب در نظر گرفته شده از نوع عملگری بوده و دو سناریوی برای وقوع آن فرض شده است. در سناریوی اول عیب در شتاب‌سنجهای دارای عیب در ژیروسکوپ‌ها اتفاق می‌افتد.

واژگان کلیدی

کنترل تحمل پذیر عیب، ارتباط مزدوج، شتاب‌سنجهای دارای عیب، تخمین عیب.

۱. مقدمه

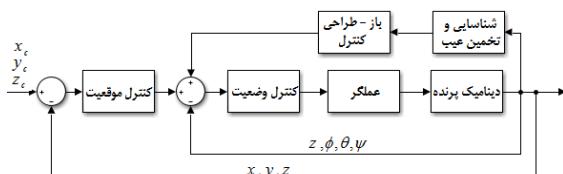
مستقیم در مشخصه‌های دینامیکی سیستم می‌شود. این موارد منجر به تنزل عملکرد سیستم و حتی از کار افتادگی کل سیستم می‌شود. عیب اغلب در سه دسته عملگری، حسگری و پارامتری تقسیم‌بندی می‌شود [۱].

عیب^۱، عبارت است از انحراف ناخواسته حداقل یکی از پارامترها یا مشخصه‌های سیستم از مقدار استاندارد یا قابل انتظار آن. عیب اتفاق نامطلوبی است که موجب وقفه در رسیدن فرمان کنترل از کنترلگر به سیستم، ایجاد خطاهای اندازه‌گیری اساسی و تغییر

مقاله هدف بر این است که بهجای استفاده از رویتگر از روش ارتباط مزدوج^{۱۲} برای شناسایی و تخمین عیب استفاده شود. مزیت این روش نسبت رویتگر در راحتی و امکان ارائه رابطه‌ای تحلیلی برای عیب است. در [۱۸] و [۱۹] از روش ارتباط مزدوج برای شناسایی و تخمین عیب حسگری استفاده شده است. مقالات ذکر شده نشان می‌دهد که این روش در شناسایی و تخمین عیب بسیار موفق هستند، اما در این مقالات تنها به شناسایی و تخمین دسته محدودی از عیوب (به عنوان مثال بایاس مقدار اندازه‌گیری شده) پرداخته شده است. به علاوه از جبران اثر عیب و بازطراحی کنترل پس از وقوع عیب نیز در این مقالات صحبتی نشده است. در این مقاله قصد این است که علاوه بر موارد یاد شده، اثرات اشباع عملگر بر سیستم نیز بررسی شود.

۲. نمای کلی سیستم

بلوک دیاگرام سیستم کنترل متحمل عیب پرنده چهار ملخ در شکل (۱) نشان داده شده است. همان‌گونه که دیده می‌شود این سیستم نسبت به یک سیستم کنترل عادی دارای دو بخش اضافی شناسایی و تخمین عیب و بازطراحی کنترل است. در ادامه زیرسیستم‌های مختلف این سیستم و معادلات استفاده شده در آنها بیان خواهد شد.

شکل ۱. بلوک دیاگرام سیستم کنترل متحمل عیب پرنده چهار ملخ

۳. معادلات دینامیکی سیستم

در این بخش مدل دینامیکی پرنده چهار ملخ استخراج خواهد شد. برای این منظور لازم است تا ابتدا دستگاه‌های مختلف استفاده شده در پرنده چهار ملخ تعریف شوند.

۳-۱. دستگاه مختصات بدنی

این دستگاه به بدن پرنده وصل شده است و با آن حرکت می‌کند. مختصات جسم در این دستگاه با x, y, z نشان داده می‌شود. مرکز دستگاه بر محل تقاطع بازوها پرنده منطبق می‌باشد. محور x دستگاه، منطبق بر بازوی متنه‌ی به ملخ جلویی (موتور شماره

به منظور ارتقای قابلیت اطمینان یک سیستم و مقاوم نمودن آن در برابر عیب، می‌بایست اقداماتی نظری شناسایی^۲، تخمین^۳، جداسازی^۴ عیب و بازطراحی کنترل^۵، انجام شود. این اقدامات از دو طریق افزونگی سختافزاری^۶ و افزونگی تحلیلی^۷، قابل انجام هستند [۲]. ایده اصلی افزونگی سختافزاری استفاده از مؤلفه‌های یکسان با مؤلفه‌های سیستم اصلی با ورودی مشابه است. با مقایسه داده‌های سیستم اصلی و سیستم افزوده می‌توان اقدامات یادشده برای متحمل عیب‌سازی را انجام داد. این روش دارای قابلیت اطمینان^۸ بالا و هزینه و فضای اشغال شده زیادی است [۲]. افزونگی تحلیلی از اوایل دهه ۱۹۸۰ و هم‌زمان با گسترش نظریه کنترل مدرن، به عنوان هسته اصلی بحث عیب‌یابی موردنوجه قرار گرفت. کارایی روش افزونگی تحلیلی به مقدار بسیار زیادی به روش شناسایی و تخمین عیب بستگی دارد [۳]. به طور کلی روش‌های شناسایی و تخمین عیب به دو دسته کلی روش‌های بر پایه مدل و روش‌های بر پایه داده تقسیم‌بندی می‌شوند [۴]. در این مقاله برای شناسایی و تخمین عیب از یکی از روش‌های بر پایه مدل استفاده شده است. این روش‌ها نسبت به روش‌های بر پایه داده دارای هزینه کمتری بوده و پیاده‌سازی آن‌ها ساده‌تر است [۲]. روش‌های جامع عیب‌یابی مدل محور مانند روش‌های فضای تزویج^۹، روش‌های مبتنی بر رویتگر و روش‌های تخمین پارامتر در [۱۰-۱۵] بررسی شدند. یکی از راجع‌ترین روش‌های شناسایی و تخمین عیب بر پایه مدل، استفاده از رویتگر است. در [۱۱-۱۴] از کنترلگر مود لغزشی برای پایدارسازی سیستم و از رویتگر مود لغزشی^{۱۰} برای شناسایی و تخمین عیب استفاده شده است. همچنین در مرجع [۱۵] از رویتگر خطی لیونبرگر برای این کار استفاده شده است. رویتگرهای تطبیقی تاو^{۱۱} نیز در مراجع [۱۶] و [۱۷] مورد استفاده قرار گرفته است. رویتگرهای استفاده شده دارای قابلیت بالایی در شناسایی و تخمین عیب هستند. در مقالات ذکر شده رویتگر مود لغزشی توانایی تحمل عیب ۵۵ درصد از یک موتور (از دست رفتن ۵۵ درصد از تراست موتور) را از خود نشان داده است. این مقدار برای رویتگر لیونبرگر و تطبیقی به ترتیب ۳۵ و ۴۰ درصد است.

نکته‌ای که راجع به همه روش‌های مبتنی بر رویتگر در مقالات دیده می‌شود این است که هیچ‌کدام از آن‌ها رابطه‌ای تحلیلی برای عیب فراهم نمی‌کنند و سیگنال عیب را از طریق اختلاف بین سیگنال‌های نرمال و معیوب پیدا می‌کنند [۲]. در این

$$\begin{cases} \ddot{X} = (s_\psi s_\phi + c_\psi s_\theta c_\phi) \frac{U_1}{m} \\ \ddot{Y} = (-c_\psi s_\phi + s_\theta s_\psi c_\phi) \frac{U_1}{m} \\ \ddot{Z} = -g + (c_\phi c_\theta) \frac{U_1}{m} \\ \ddot{\phi} = \frac{I_{YY} - I_{ZZ}}{I_{XX}} qr - \frac{J_{TP}}{I_{XX}} q\Omega + \frac{U_2}{I_{XX}} \\ \ddot{\theta} = \frac{I_{ZZ} - I_{XX}}{I_{YY}} qr - \frac{J_{TP}}{I_{YY}} q\Omega + \frac{U_3}{I_{YY}} \\ \ddot{\psi} = \frac{I_{XX} - I_{YY}}{I_{ZZ}} pq + \frac{U_4}{I_{ZZ}} \end{cases} \quad (1)$$

که در آن s و c به ترتیب بیانگر سینوس و کسینوس زوایای مزبور هستند. پارامترهای J_{XX} و I_{ZZ} به ترتیب بیانگر ممان اینرسی پرنده حول محور x و z بوده و J_{TP} نیز بیانگر ممان اینرسی قسمت‌های دوار پیش‌ران حول محور ملخ می‌باشدند. مقادیر Ω , U_1 , U_2 , U_3 و U_4 در زیر آورده شده‌اند.

$$\begin{aligned} U_1 &= b(\Omega_1^2 + \Omega_2^2 + \Omega_3^2 + \Omega_4^2) \\ U_2 &= lb(\Omega_4^2 - \Omega_2^2) \\ U_3 &= lb(\Omega_3^2 - \Omega_1^2) \\ U_4 &= d(-\Omega_1^2 - \Omega_2^2 + \Omega_3^2 + \Omega_4^2) \\ \Omega &= -\Omega_1 + \Omega_2 - \Omega_3 + \Omega_4 \end{aligned} \quad (2)$$

در رابطه (۲)، Ω_i بیانگر سرعت دورانی موتور i ام و l طول بازوی پرنده می‌باشد. همچنین b و d به ترتیب نشان دهنده ضریب تراست و ضریب پسای موتور می‌باشند.

۴. کنترل وضعیت پرنده

در این بخش بهمنظور پایدارسازی و کنترل وضعیت پرنده، کنترلگر مناسبی طراحی خواهد شد. با توجه به اینکه کنترلگر فازی به طور طبیعی در مقابل عوامل مزاحم از قبیل عیوب و اغتشاش از خود مقاومت نشان می‌دهد، از کنترلگر فازی برای این منظور استفاده شده است. شبیه‌سازی کنترلگر فازی احتیاج به تعیین توابع عضویت و محدوده متغیرهای ورودی و خروجی کنترلگرها و قوانین گفتاری آن‌ها دارد. یک کنترل کننده منطق فازی به جای یک مقدار مشخص و تعیین شده می‌تواند بر حسب شرایط مختلف، مقادیر متفاوتی در بازه صفر تا یک ارائه دهد، این روندی بسیار ارزشمند است به خصوص در مواقعی که اطلاعات دقیقی از سیستم در دسترس نباشد. در این مقاله از منطق فازی نوع ممدانی استفاده می‌شود و مدل متدالو کنترل کننده منطق فازی این است که دو ورودی خطأ و مشتق خطأ داشته باشد و مقادیر فازی نیز در ۵ دسته در نظر گرفته

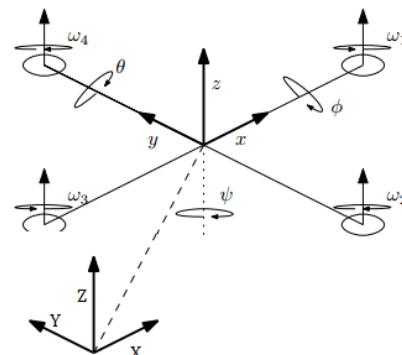
(۱) می‌باشد و محور u این دستگاه منطبق بر بازوی منتهی به ملخ سمت چپ (موتور شماره ۴) می‌باشد. محور z نیز از قانون دست راست به دست می‌آید که عمود بر صفحه پرنده و به سمت بالا می‌باشد.

۲-۳. دستگاه مختصات اینرسی

این دستگاه متصل به زمین می‌باشد و حرکتی ندارد (فرض مدل زمین تحت) مختصات جسم در این دستگاه با X, Y, Z نمایش داده می‌شود. با توجه به محدوده پروازی کم و زمان کوتاه پرواز نیازی به لحاظ کردن اثرات چرخش و کروی بودن زمین نیست. شکل (۲) دستگاه‌های مختصات بدنی و اینرسی را نشان می‌دهد.

۳-۳. زوایای اویلر

برای نشان دادن جهت‌گیری پرنده در فضا از زوایای اویلری استفاده می‌شود. در این تعریف ϕ, θ, ψ به ترتیب زوایایی هستند که دستگاه اینرسی باید حول محورهای X, Y, Z بچرخد تا بر محور بدن متنطبق شود. این زوایا به ترتیب سمت، فراز و غلت نامیده می‌شوند. زوایای اویلر نیز در شکل (۲) نشان داده شده‌اند.

شکل ۲. بدن پرنده، دستگاه مختصات بدنی، اینرسی و زوایای اویلر [۲۰]

۴-۳. بیان معادلات

بیان معادلات حرکت در دستگاه مختصات بدنی به دلایل زیر راحت‌تر می‌باشد. محاسباتی که در الگوریتم کنترل انجام می‌شود به راحتی در دستگاه مختصات بدنی بیان می‌شوند. نیروهای کنترلی اغلب در دستگاه متصل به بدن بیان می‌شوند. دستگاه مختصات بدنی با پرنده حرکت می‌کند و لازم نیست در جهت‌گیری‌های مختلف پرنده دائمًا نیروهایی که در دستگاه بدنی هستند به دستگاه اینرسی انتقال پیدا کنند. این معادلات در مرجع [۲۱] بیان شده و به شرح زیر هستند:

$$\begin{cases} P = (X, Y, Z)^T \\ P_c = (X_c, Y_c, Z_c)^T \end{cases} \quad (4)$$

در این معادلات X, Y, Z بیانگر موقعیت پرنده و X_c, Y_c, Z_c بیانگر فرمان موقعیت هستند. برای صفر کردن خطای موقعیت، از یک کنترلگر تناسبی - مشتقی به صورت زیر استفاده می‌کنیم:

$$\ddot{P} + K_d \dot{P}_e + K_p P_e = 0 \quad (5)$$

در این رابطه K_p و K_d دو ماتریس قطری مثبت معین و با ابعاد 3×3 هستند. رابطه بالا را می‌توان به صورت زیر نوشت:

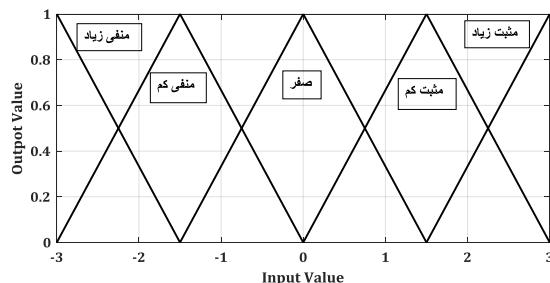
$$\ddot{P} = \ddot{P}_c + K_d(\dot{P}_c - \dot{P}) + K_p(P_c - P) \quad (6)$$

اکنون می‌توان مقدار \ddot{P} را به فرمان زاویه تبدیل کرد. با در نظر گرفتن سه معادله اول از رابطه (1) و حل همزمان آنها

بر حسب ψ, θ, ϕ خواهیم داشت:

$$\begin{cases} \theta = \tan^{-1}\left(\frac{\ddot{X} \cos(\psi) + \ddot{Y} \sin(\psi)}{\ddot{Z} + g}\right) \\ \phi = \sin^{-1}\left(\frac{\ddot{X} \sin(\psi) - \ddot{Y} \cos(\psi)}{\sqrt{\ddot{X}^2 + \ddot{Y}^2 + (\ddot{Z} + g)^2}}\right) \end{cases} \quad (7)$$

با محاسبه مقدار \ddot{P} از رابطه (5) و جایگذاری مؤلفه‌های آن به جای $\ddot{Z}, \ddot{X}, \ddot{Y}$ ، فرامین θ, ϕ, ψ بر حسب مؤلفه‌های بردار خطای موقعیت تعیین می‌شوند.

شکل ۳. توابع عضویت پیاده‌سازی شده

۶. اشباع عملگر

پرنده چهار ملخ دارای ۴ عملگر (موتورهای الکترونیکی) می‌باشد که فرمان‌های ارسالی از سیستم کنترل، به وسیله آن‌ها اجرا می‌شوند. نیرویی که هر موتور تولید می‌کند متناسب با سرعت دورانی آن است. در حالت کلی این موتورها دارای یک سرعت دورانی بیشینه (اشباع) می‌باشند. در این مقاله فرض می‌شود که پرنده طراحی شده دارای 30° درصد بیش‌طراحی باشد. این در نظرگیری معمولاً برای مواردی نظیر حمل بار توسط پرنده در نظر گرفته می‌شود. بنابراین سرعت دورانی اشباع (Ω_{sat}) پرنده می‌باشد، فرمول 30° درصد بیشتر از سرعت دورانی پرنده در حالت ایستا (Ω_H) باشد. رابطه

شده‌اند که ضامن دقیقی مناسب در استفاده از منطق فازی است. استفاده از نرم‌افزار متلب، پیاده‌سازی این موارد را تسهیل نموده است. کنترلگر طراحی شده، یک کنترلگر فازی با ۲۵ قانون و سهتابع عضویت برای هر کدام از ورودی‌ها می‌باشد. ورودی‌ها مقدار خطای (e) و مشتق خطای (ė) برای هر پارامتر در نظر گرفته شده است. جدول (۱) قوانین به کار رفته در طراحی کنترلگر را نشان می‌دهد.

جدول ۱. قوانین به کار رفته در کنترل فازی

منفی زیاد	منفی کم	صفر	منفی کم	منفی زیاد	$e \setminus e'$
منفی کم	منفی زیاد	منفی کم	منفی زیاد	منفی زیاد	منفی زیاد
منفی کم	صفر	منفی کم	منفی زیاد	منفی	منفی
منفی کم	منفی کم	صفر	منفی کم	منفی کم	صفر
منفی زیاد	منفی کم				
منفی زیاد					

لازم به ذکر است که ورودی‌های کنترلگر خطای و مشتق آن می‌باشند. برای این ورودی‌ها ۵ مقدار مختلف با تابع عضویت مثلثی با نامهای منفی زیاد، منفی کم، صفر، مثبت کم و مثبت زیاد در نظر گرفته شده است. برای خروجی کنترلگر نیز همین دسته‌بندی انجام شده است. شکل (۳) توابع عضویت برای مقادیر خطای که در نرم‌افزار متلب پیاده‌سازی شده را نشان می‌دهد.

۵. کنترل موقعیت پرنده

کنترل وضعیت که در بخش قبل طراحی شد، فرمان ارتفاع و زوایای اویلری را اجرا می‌کند. در این بخش یک زیرسیستم برای اجرای فرامین موقعیت (X, Y, Z) طراحی می‌شود. بدین منظور زیرسیستم طراحی شده با محاسبه خطای موقعیت (ورودی) و طی الگوریتمی که در ادامه بیان می‌شود، فرامین ψ, θ, ϕ (خروجی) را به سیستم کنترل فازی ارسال خواهد کرد. خطای موقعیت را به صورت زیر تعریف می‌کنیم:

$$P_e = P_c - P \quad (3)$$

که در آن داریم:

ارتباط مزدوج به طور کامل توضیح داده شده است. بدین منظور می‌بایست از خروجی سیستم به تعداد q مرتبه مشتق گرفته شود. در تعیین مقدار q می‌بایست شرط $p > n$ ($p = q + 1$) برقرار باشد. در این شرط p تعداد خروجی سیستم و n تعداد حالات سیستم هستند. در مدل موجود $n = 6$ و $p = 6$ است، بنابراین مقدار ۲ برابر خواهد بود. یعنی باید دو بار از خروجی مشتق گرفته شود. مشتقات اول و دوم بردار خروجی تعریف شده به صورت زیر خواهند بود.

$$\dot{y} = \begin{bmatrix} \dot{y}_1 \\ \dot{y}_2 \\ \dot{y}_3 \\ \dot{y}_4 \\ \dot{y}_5 \\ \dot{y}_6 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \dot{x}_1 + \dot{f}_{sx} \\ \dot{x}_3 + \dot{f}_{sy} \\ \dot{x}_5 + \dot{f}_{sz} \\ \dot{x}_7 + \dot{f}_{s\phi} \\ \dot{x}_9 + \dot{f}_{s\theta} \\ \dot{x}_{11} + \dot{f}_{s\psi} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x_2 + \dot{f}_{sx} \\ x_4 + \dot{f}_{sy} \\ x_6 + \dot{f}_{sz} \\ x_8 + \dot{f}_{s\phi} \\ x_{10} + \dot{f}_{s\theta} \\ x_{12} + \dot{f}_{s\psi} \end{bmatrix} \quad (15)$$

$$\ddot{y} = \begin{bmatrix} \ddot{y}_1 \\ \ddot{y}_2 \\ \ddot{y}_3 \\ \ddot{y}_4 \\ \ddot{y}_5 \\ \ddot{y}_6 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \ddot{x}_2 + \ddot{f}_{sx} \\ \ddot{x}_4 + \ddot{f}_{sy} \\ \ddot{x}_6 + \ddot{f}_{sz} \\ \ddot{x}_8 + \ddot{f}_{s\phi} \\ \ddot{x}_{10} + \ddot{f}_{s\theta} \\ \ddot{x}_{12} + \ddot{f}_{s\psi} \end{bmatrix} \quad (16)$$

از طرفی می‌دانیم که:

$$[\dot{x}_2, \dot{x}_4, \dot{x}_6, \dot{x}_8, \dot{x}_{10}, \dot{x}_{12}]^T = [\ddot{X}, \ddot{Y}, \ddot{Z}, \ddot{\phi}, \ddot{\theta}, \ddot{\psi}]^T \quad (17)$$

روابط (1) را می‌توان به راحتی از رابطه (1) استخراج کرد. نکته مهم در اینجا این است که خروجی‌های یاد شده در حالت معیوب هستند و برای استفاده از رابطه (1) می‌بایست آن‌ها را با روابط (14) و (15) نیز ترکیب کرد. با ترکیب روابط (1) ، (14) و (15) و جایگزاری آن‌ها در رابطه (16) و نوشتن همه روابط بر حسب خروجی‌ها می‌توان نوشت:

$$\ddot{y} = \lambda(u, y, \dot{y}, f_s, \dot{f}_s, \ddot{f}_s) \quad (18)$$

بردار مانده را به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$r(u, y, \dot{y}, \ddot{y}, f_s, \dot{f}_s, \ddot{f}_s) = \ddot{y} - \lambda(u, y, \dot{y}, f_s, \dot{f}_s, \ddot{f}_s) \quad (19)$$

در $[1]$ با تعریف فوق برای مانده، دو وضعیت کلی برای سیستم در نظر گرفته شده است؛ حالت نرمال و حالت معیوب که به شکل زیر تعریف می‌شوند:
الف) حالت نرمال:

در حالت نرمال باید داشته باشیم $r(u, y, \dot{y}, \ddot{y}, 0, 0, 0)$ یعنی $r(u, y, \dot{y}, \ddot{y}, f_s, \dot{f}_s, \ddot{f}_s) = 0$. اگر در رابطه (19) مقدار f و مشتقات آن را برابر صفر قرار دهیم، باید مقدار تابع مانده برابر صفر شود. اما نکته مهم اینجاست که صفر شدن $r(u, y, \dot{y}, \ddot{y}, 0, 0, 0)$ به معنای این نیست که

بین سرعت دورانی موتورها و ورودی‌های معادلات حرکت در رابطه (2) نشان داده شده است. در حالت ایستا باید داشته باشیم:

$$\begin{cases} U_1 = mg \\ U_2 = 0 \\ U_3 = 0 \\ U_4 = 0 \end{cases} \quad (8)$$

$$\Omega_1^2 = \Omega_2^2 = \Omega_3^2 = \Omega_4^2 = \Omega_H^2 = \frac{mg}{4b} \quad (9)$$

بنابراین در حالت ایستا می‌بایست مقدار سرعت دورانی هر چهار موتور با هم برابر و به میزان $\sqrt{\frac{mg}{4b}}$ باشد. همچنین جهت چرخش موتورهای همسایه برعکس یکدیگر باشد. فرض شد که میزان سرعت دورانی اشباع موتورها 30 درصد بیشتر از سرعت دورانی پرنده در حالت ایستا باشد. بنابراین داریم:

$$\Omega_{sat} = 1.3\Omega_H = 1.3\sqrt{\frac{mg}{4b}} \quad (10)$$

۷. شناسایی و تخمین عیب

با تعریف $x^T = [x, \dot{x}, y, \dot{y}, z, \dot{z}, \phi, \dot{\phi}, \theta, \dot{\theta}, \psi, \dot{\psi}]$ که در آن $x \in \mathbb{R}^{12}$ بردار حالات سیستم و بردار ورودی سیستم به صورت $u^T = [u_1, u_2, u_3, u_4]$ و در نظر گیری بردار خروجی به فرم $y^T = [x, y, z, \phi, \theta, \psi]$ می‌توان معادلات دینامیکی سیستم را که در بخش 3 به دست آمد، به صورت زیر نشان داد:

$$\begin{cases} \dot{X} = F(x) + G(x, u) \\ y = CX \end{cases} \quad (11)$$

عیب حسگری به صورت یک ترم جمع‌شونده با معادلات خروجی در نظر گرفته می‌شود [5]. بنابراین معادلات حالت و خروجی سیستم معیوب به صورت زیر نمایش داده می‌شوند.

$$\begin{cases} \dot{X} = F(x) + G(x, u) \\ y_f = CX + f_s \end{cases} \quad (12)$$

در این رابطه f_s بردار عیب حسگری است. این بردار و بردار خروجی به صورت زیر در نظر گرفته می‌شود:

$$f_s = [f_{sx} \ f_{sy} \ f_{sz} \ f_{s\phi} \ f_{s\theta} \ f_{s\psi}]^T \quad (13)$$

$$y = \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \\ y_3 \\ y_4 \\ y_5 \\ y_6 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x + f_{sx} \\ y + f_{sy} \\ z + f_{sz} \\ \phi + f_{s\phi} \\ \theta + f_{s\theta} \\ \psi + f_{s\psi} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x_1 + f_{sx} \\ x_3 + f_{sy} \\ x_5 + f_{sz} \\ x_7 + f_{s\phi} \\ x_9 + f_{s\theta} \\ x_{11} + f_{s\psi} \end{bmatrix} \quad (14)$$

شناسایی عیب به معنای تعیین زمان وقوع و نوع عیب و تخمین به معنای تعیین میزان و شدت آن است. همان‌گونه که قبلاً نیز بیان شد، در اینجا برای شناسایی و تخمین عیب از روش ارتباط مزدوج استفاده خواهد شد. در مرجع [4] مراحل روش

داده شده در اینجا از حلقه خارجی (کنترل موقعیت) برای این کار استفاده شده است. بدین منظور سیگنال‌های f_{sx} , f_{sy} و f_{sz} به عنوان یک خطای اضافی در نظر گرفته شده و با استفاده از یک کنترلگر تناسبی - مشتقی - انتگرالی به صورت زیر به صفر همگرا شده‌اند.

$$u_f = \dot{K}_I \ddot{F}_S + \dot{K}_D \dot{F}_S + \dot{K}_P F_S \quad (21)$$

در این رابطه \dot{K}_P , \dot{K}_D و \dot{K}_I سه ماتریس قطری مثبت معین و با ابعاد 4×4 هستند. ماتریس F_S نیز به صورت زیر است.

$$F_S = [f_{sx}, f_{sy}, f_{sz}, f_{s\psi}]^T \quad (22)$$

۹. نتایج

مدل موردبررسی در این مقاله از مرجع [۲۳] انتخاب شده که پارامترهای هندسی و دینامیکی آن در جدول (۲) دیده می‌شوند. حسگرهای استفاده شده در پرنده چهار ملخ عبارت‌اند از سه شتاب‌سنج که شتاب‌های خطی در راستای محورهای x , y , z و سه زیروسکوپ که زوایای اویلری (ψ, θ, ϕ) را اندازه‌گیری می‌کنند. در این مقاله دو سناریوی برای خرابی حسگر به صورت درنظر گرفته شده است. در سناریوی اول فرض می‌شود که حسگرهای مربوط به شتاب خطی (شتاب‌سنجها) دارای عیوب با پروفیل نشان داده شده در شکل (۵) باشند. این پروفیل‌ها از مجموع چند تابع بایاس به دست آمده‌اند و به صورت همزمان به سیستم اعمال می‌شوند. در سناریوی دوم خرابی در حسگرهای زاویه (زیروسکوپ‌ها) اتفاق می‌افتد. پروفیل این عیوب نیز در شکل (۶) دیده می‌شود. این پروفیل‌ها نیز از مجموع چند تابع بایاس و سینوسی به دست آمده‌اند و به صورت همزمان به سیستم اعمال می‌شوند. پارامترهای کنترلگرهای تناسبی - مشتقی - انتگرالی مربوط به کنترل موقعیت و بازطرابی کنترل که بر اساس سعی و خطای به دست آمده‌اند در زیر قرار داده شده‌اند. از این مقادیر برای شبیه‌سازی هر دو سناریوی عیوب استفاده شده است. لازم به ذکر است که مسیر فرمان طراحی شده یک مسیر مربعی است که در حالت سه بعدی و سالم (بدون عیوب) به صورتی که در شکل (۴) دیده می‌شود توسط سیستم تعقیب می‌شود.

$$\begin{cases} K_p = diag(10, 10, 10) \\ K_d = diag(4, 4, 4) \\ \dot{K}_p = diag(3, 3, 1, 1) \\ \dot{K}_I = diag(5, 5, 3, 8) \\ \dot{K}_D = diag(1, 1, 0.5, 0.6) \end{cases} \quad (23)$$

به طور قطع بتوانیم بگوییم سیستم در حالت طبیعی و بدون عیوب قرار دارد زیرا ممکن است برخی از عیوبها قابل رویت و تشخیص نباشند. به عبارت دیگر هنگامی که $(u, y, \dot{y}, \ddot{y}, r, 0, 0, 0)$ برابر صفر شود، تنها می‌توانیم بگوییم احتمال نرمال بودن سیستم رد نمی‌شود [۱].

ب) حالت معیوب:

در این حالت مقدار تابع مانده با صفر قرار دادن مؤلفه‌های عیوب و مشتقهای آن، غیر صفر است $(r, u, y, \dot{y}, \ddot{y}, 0, 0, 0) \neq 0$. در این صورت به طور قطع می‌توان گفت که سیستم معیوب است.

بنابراین با اندازه‌گیری تابع مانده فوق، هنگامی که جملات شامل عیوب و مشتقهای آن را برابر صفر قرار دادیم، می‌توان عیوب وارد بر سیستم را تشخیص داد. البته نکته حائز اهمیت در اینجا، این است که باید حد آستانه‌ای برای مانده تعریف شود، زیرا تعاریف فوق در مورد وضعیت‌های نرمال و معیوب سیستم مربوط به حالت ایدئال (بدون عواملی مانند نویز، اغشاش، عدم قطعیت و ...) است. بنابراین در عمل با تعریف حد آستانه‌ای برای سیستم، هرگاه مقدار مانده از این حد آستانه بیشتر شد، می‌توان تشخیص داد که سیستم معیوب است. در مرحله بعد باید عیوب عملگری وارد بر سیستم تخمین زده شود. با توجه به اینکه رابطه $r = f_s(u, y, \dot{y}, \ddot{y}, f_s, \dot{f}_s, \ddot{f}_s) = 0$ همیشه برقرار است؛ می‌توان مقدار عیوب حسگری را از حل معادلات دیفرانسیل زیر محاسبه کرد:

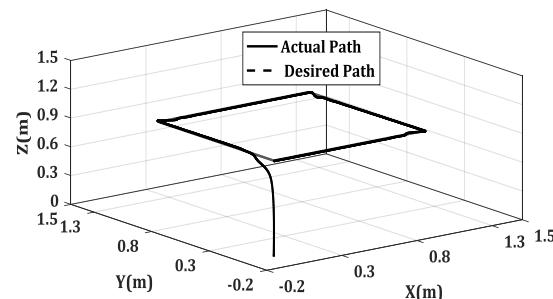
$$y - \lambda(u, y, \dot{y}, \ddot{y}, f_s, \dot{f}_s, \ddot{f}_s) = 0 \quad (20)$$

۸. بازطرابی کنترل

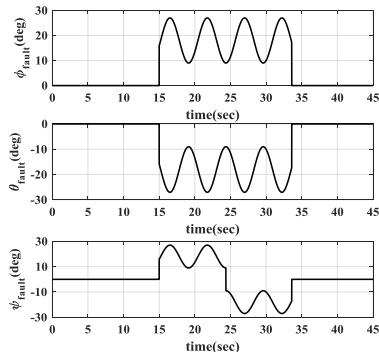
با توجه به رابطه (۲۰) عیوب عملگری بر حسب سیگنال خروجی و مشتقهای آن و سیگنال ورودی محاسبه می‌شود. مدلسازی صورت گرفته برای محاسبه این عیوب در رابطه (۱۲) مشاهده می‌شود. در این رابطه عیوب عملگری به صورت یک سیگنال جمع شونده با معادلات خروجی مدلسازی شد. بنابراین با داشتن مقدار این عیوب، می‌توان آن را به صورت خطای کنترل اضافه کرد. زیرسیستم باز - طراحی کنترل می‌بایست در نهایت در زمان قابل قبولی این مقدار خطای کنترل را صفر کند. با توجه به اینکه سیستم کنترل دارای یک حلقة داخلی (کنترل وضعیت) و یک حلقة خارجی (کنترل موقعیت) است؛ برای بازطرابی کنترل می‌توان از یکی از این حلقات استفاده کرد. همان‌گونه که در شکل (۱) نیز نشان

جدول ۲. پارامترهای هندسی و دینامیکی مورد نیاز برای شبیه‌سازی

پارامتر	مقدار	واحد
I_{XX}	0.0081	$kg \cdot m^2$
I_{YY}	0.0081	$kg \cdot m^2$
I_{ZZ}	0.0142	$kg \cdot m^2$
J_{TP}	$1.04e - 4$	$kg \cdot m^2$
m	1	kg
l	0.23	m
b	0.0081	$N \cdot s^2 \cdot rad^{-2}$
d	$1.1e - 6$	$N \cdot m \cdot s^2 \cdot rad^{-2}$
g	9.81	$m \cdot s^{-2}$

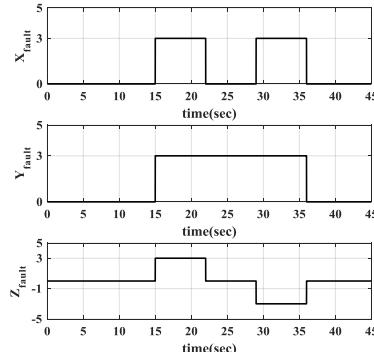

شکل ۴. مسیر فرمان و مسیر پرواز پرنده در حالت سالم

شکل ۶. پروفیل‌های عیب در سناریوی دوم عیب حسگری

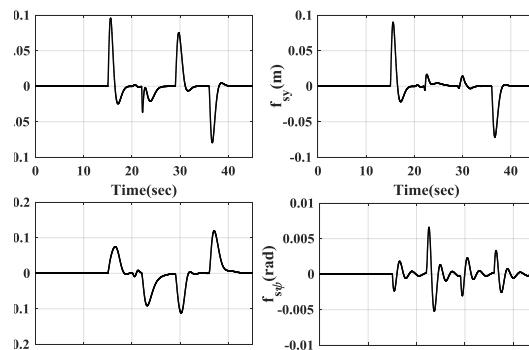
(۸) دیده می‌شود که در لحظه وقوع عیب، سیستم از موقعیت فرمان دور می‌شود اما پس از زمان کوتاهی دوباره به مسیر فرمان بر می‌گردد. شکل (۹) نیز زوایای اویلری پرنده را نشان می‌دهد. همانگونه که در شکل (۸) دیده می‌شود، موقعیت جانی پرنده پس از عیب دچار خطا می‌شود؛ این خطا همانگونه که در شکل (۹) دیده می‌شود به وسیله زوایای اویلری جبران شده است. در انتهای سرعت زاویه‌ای موتورها در شکل‌های (۱۰) و (۱۱) نشان داده شده‌اند. در این دو شکل اثرات مقدار سرعت زاویه‌ای اشباع و اثرات اشباع عملگر بهخوبی دیده می‌شوند.

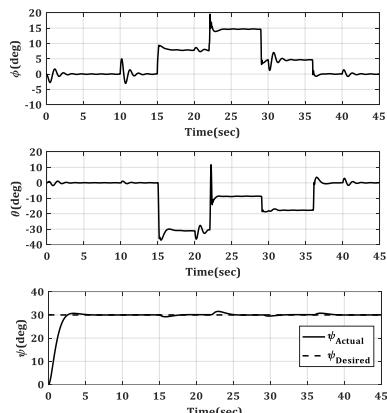
شکل ۵. پروفیل‌های عیب در سناریوی اول عیب حسگری

۱-۹. نتایج شبیه‌سازی برای سناریوی اول عیب

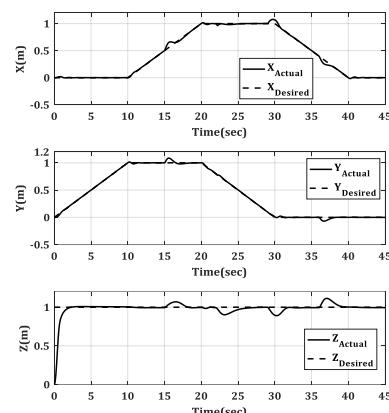
در این بخش نتایج شبیه‌سازی سیستم کنترل متتحمل عیب در سناریوی اول عیب قرار داده شده است. شکل (۷) سیگنال‌های عیب تخمین زده شده که برای بازطراحی لازم هستند، را نشان می‌دهد. در واقع این سیگنال‌ها، به عنوان یک خطای اضافی به بخش بازطراحی وارد شده و با استفاده از یک کنترلگر PID از بین می‌روند. با توجه به شکل (۷) دیده می‌شود که شناسایی (لحظه وقوع عیب) بالاصله تشخیص داده شده است. همچنین شکل (۸) پاسخ سیستم به فرمان موقعیت را نشان می‌دهد. طبق شکل

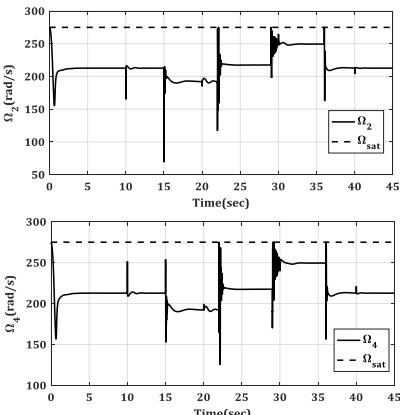
شکل ۷. سیگنال‌های عیب تخمین زده شده در سناریوی اول

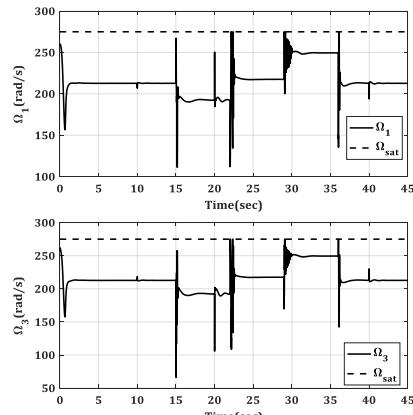
شکل ۹. زوایای اویلری پرنده در سناریوی اول عیب

شکل ۸ پاسخ پرنده به موقعیت فرمان در سناریوی اول عیب

شکل ۱۱. سرعت زاویه‌ای موتورهای ۳ و ۴ در سناریوی اول عیب

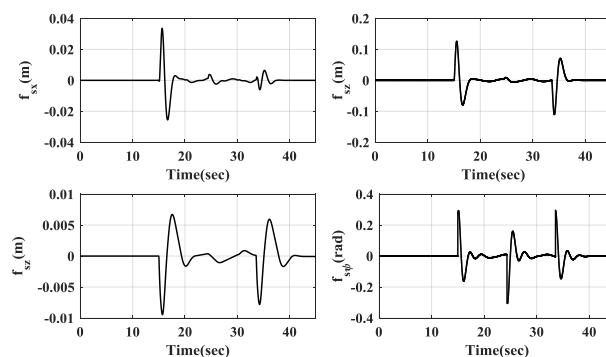

شکل ۱۰. سرعت زاویه‌ای موتورهای ۱ و ۲ در سناریوی اول عیب

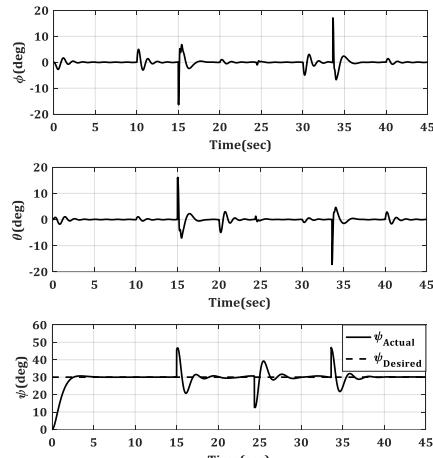
اویلری پرنده را نشان می‌دهند. با توجه به اینکه در این حالت عیب در حسگرهای زاویه اتفاق می‌افتد، انتظار می‌رود که در این سناریوی موقعیت پرنده نسبت به حالت قبل دچار خطای کمتری شود. این موضوع با مقایسه شکل‌های (۱۲) و (۷) و یا مقایسه شکل‌های (۱۳) و (۸) قابل مشاهده است. همچنین سرعت زاویه‌ای موتورها در شکل‌های (۱۵) و (۱۶) نشان داده شده‌اند. در این دو شکل اثرات مقدار سرعت زاویه‌ای اشباع و اثرات اشباع عملگر به خوبی دیده می‌شوند.

۲-۹. نتایج شبیه‌سازی برای سناریوی دوم عیب

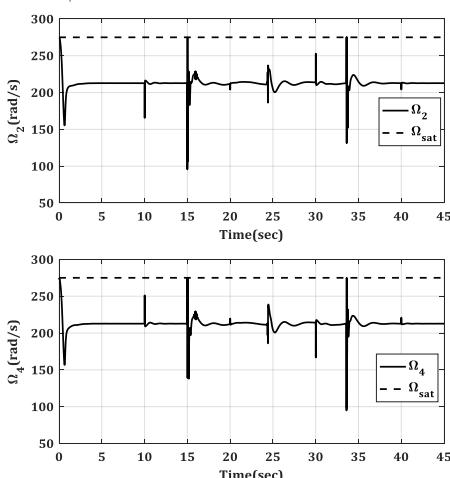
در این بخش نتایج شبیه‌سازی سیستم کنترل متصل عیب در سناریوی دوم عیب قرار داده شده است. شکل (۱۲) سیگنال‌های عیب تخمین زده شده را نشان می‌دهد. در این بخش نیز همانند بخش قبل دیده می‌شود که شناسایی (لحظه وقوع عیب) بالاچاله تشخیص داده شده است. همانند بخش قبل این سیگنال‌ها به عنوان خطا در نظر گرفته شده و با استفاده از کنترلگر PID صفر شده‌اند. شکل‌های (۱۳) و (۱۴) پاسخ‌های موقعیت و زوایای

شکل ۱۲. سیگنال‌های عیب تخمین زده شده در سناریوی دوم

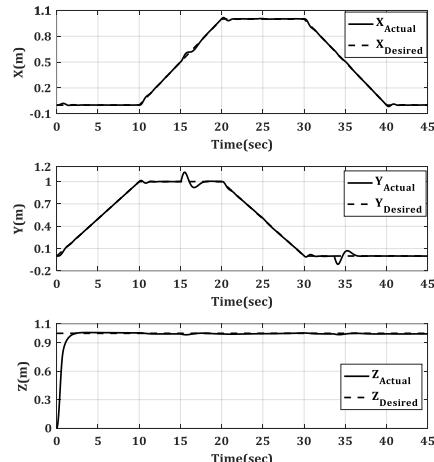

شکل ۱۴. زوایای اویلری پرنده در سناریوی دوم عیب

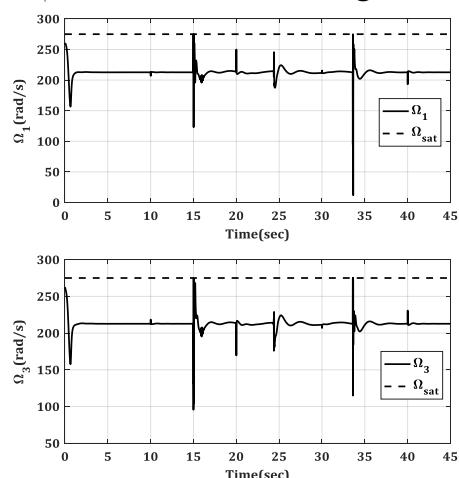

شکل ۱۵. سرعت زاویه‌ای موتورهای ۳ و ۴ در سناریوی دوم عیب

موقعیت استفاده شد. شناسایی و تخمین عیب نیز با استفاده از روش ارتباط مزدوج که از دسته روش‌های بر مبنای مدل است انجام گرفت. همچنین برای بازطراحی کنترل و حذف خطاهای ناشی از خرابی حسگرها، از کنترلگر تناسبی - مشتقی - انتگرالی استفاده شد. سرعت دورانی مورد نیاز برای پرواز ایستا به میزان ۲۱۲ rad/s محاسبه شد. با توجه به اینکه اطلاعاتی از میزان سرعت دورانی اشباع پرنده در دست نبود، مقدار آن با فرض ۳۰ درصد بیش‌طراحی وسیله به میزان ۲۷۵ rad/s فرض شد. اثرات اشباع عملگر به صورت چترینگ کوتاه مدتی در نمودارهای سرعت ازوایه‌ای موتورها مشاهده شد. در انتهای حداکثر میزان انحراف از مسیر فرمان در سناریوی اول (عیب در شتاب‌سنجهای) و سناریوی دوم (عیب در ژیروسکوپ‌ها) به ترتیب ۰/۱۵۱ و ۰/۱۲۶ متر محاسبه شد. به علاوه بیشینه زمان جبران‌سازی اثر عیب نیز برای عیب نامتقارن متفاوت به ترتیب ۴، ۵ و ۳ ثانیه محاسبه شد.

شکل ۱۳. پاسخ پرنده به موقعیت فرمان در سناریوی دوم عیب

شکل ۱۷. سرعت زاویه‌ای موتورهای ۱ و ۲ در سناریوی دوم عیب

در نهایت ارزشمند است که مذکور شویم دلیل نوسانات اتفاق افتاده در سرعت زاویه ای موتورها در سناریوی اول عیب (شکل‌های ۱۰، ۱۱) این است که با توجه به فرمول (۱) عیب در پارامتر شتاب به صورت مستقیم بر روی تلاش‌های کنترلی و بالطبع محدود سرعت زاویه ای موتورها تاثیر می‌گذارد در نتیجه تغییرات در شتاب تاثیر شدیدی بر روی سرعت موتورها دارد، ولی در سناریوی دوم (نمودارهای ۱۵، ۱۶) که مربوط به عیب در سرعت‌سنج است چون مرتبه مشتق رابطه سرعت و تلاش کنترلی یک مرتبه کمتر از رابطه شتاب و تلاش کنترلی است پس شاهد کاهش نوسانات در مقایسه با سناریوی اول هستیم.

۱۰. نتیجه‌گیری

در این مقاله یک سیستم کنترل منحمل عیب برای پرنده چهار ملخ طراحی و شبیه‌سازی شد. بدین منظور از کنترلگر فازی برای پایدارسازی وضعیت و از کنترلگر تناسبی - مشتقی برای کنترل

۱۱. مأخذ

- [1] Z.Gao, C.Cecati, A survey of fault diagnosis and fault-tolerant techniques—Part I: Fault diagnosis with model-base and signal-based approaches, IEEE Transactions on Industrial Electronics., Vol. 62, No. 6, pp. 3757-3767, 2015.
- [2] I. Sadeghzadeh, Y. Zhang, A review on fault-tolerant control for unmanned aerial vehicles, Infotech@ Aerospace 2011, pp. 1472, 2011.
- [3] Y. Li, S. Song, A survey of control algorithms for quadrotor unmanned helicopter, in Proceeding of, IEEE, pp. 365-369, 2012.
- [4] M. Blanke, M. Kinnaert, J. Lunze, M. Staroswiecki, J. Schröder, Diagnosis and fault-tolerant control: Springer, 2006.
- [5] J. J. Gertler, Survey of model-based failure detection and isolation in complex plants, IEEE Control systems magazine, Vol. 8, No. 6, pp. 3-11, 1988.
- [6] R. Isermann, Process fault detection based on modeling and estimation methods A survey, Automatica, Vol. 20, No. 4, pp. 387-404, 1984.
- [7] R. Isermann, P. Balle, Trends in the application of model-based fault detection and diagnosis of technical processes, control engineering practice, Vol. 5, No. 5, pp. 709-719, 1997.
- [8] P. M. Frank, X. Ding, Survey of robust residual generation and evaluation methods in observer-based fault detection systems, Journal of process control, Vol. 7, No. 6, pp. 403-424, 1997.
- [9] P. M. Frank, Fault diagnosis in dynamic systems using analytical and knowledge-based redundancy: A survey and some new results, Automatica, Vol. 26, No. 3, pp. 459-474, 1990.
- [10] E. A. Garcia, P. Frank, Deterministic nonlinear observer-based approaches to fault diagnosis: a survey, control engineering practice, Vol. 5, No. 5, pp. 663-670, 1997.
- [11] A.-R. Merheb, H. Noura, F. Bateman, Active fault tolerant control of quadrotor uav using sliding mode control, in Proceeding of, IEEE, pp. 156-166, 2014.
- [12] F. Sharifi, M. Mirzaei, B. Gordon, Fault tolerant control of a quadrotor UAV using sliding mode control, 2010 Conference on Control and Fault-Tolerant Systems (SysTol), pp. 239-244, 2010.
- [13] X. Wang, S. Sun, E. van Kampen, Quadrotor Fault Tolerant Incremental Sliding Mode Control driven by Sliding Mode Disturbance Observers, Aerospace Science and Technology, 2019.
- [14] N. Nguyen, S. Hong, Fault-tolerant control of quadcopter UAVs using robust adaptive sliding mode approach, Energies, Vol. 12, No. 3, pp. 95, 2019.
- [15] L. Qin, X. He, Y. Zhou, D. Zhou, Fault-tolerant control for a quadrotor unmanned helicopter subject to sensor faults, in Proceeding of, IEEE, pp. 1280-1286, 2014.
- [16] I. Sadeghzadeh, A. Mehta, Y. Zhang, Fault-tolerant trajectory tracking control of a quadrotor helicopter using gain-scheduled PID and model reference adaptive control, Annual Conference of the Prognostics and Health Management Society, vol.2, 2011.
- [17] R.C. Avram, X. Zhang, J. Muse, Nonlinear Adaptive Fault-Tolerant Quadrotor Altitude and Attitude Tracking with Multiple Actuator Faults, IEEE transactions on control systems technology, Vol. 26, No. 2, pp. 701-707, 2018.
- [18] N. Mouhssine, M. Kabbaj, M. Benbrahim, Sensor fault detection of quadrotor using nonlinear parity space relations, 2017 International Conference on Electrical and Information Technologies (ICEIT), pp.1-6, 2017.
- [19] N. Mouhssine, M. Kabbaj, M. Benbrahim, Quadrotor fault detection and isolation based on nonlinear analytical redundancy relations, 2017 14th International Multi-Conference on Systems, Signals & Devices (SSD), pp. 325-330, 2017.
- [20] T. Beumer, Fault Tolerant Control of a Quadrotor Unmanned Aerial Vehicles, Masters Thesis, RMIT University, Eindhoven, 2016.
- [21] Freddi, A. Lanzon, S. Longhi, A feedback linearization approach to fault tolerance in quadrotor vehicles, IFAC Proceedings Volumes, Vol. 44, No. 1, pp. 5413-5418, 2011.

بی‌نوشت

-
- 1. Fault
 - 2. Identification
 - 3. Estimation
 - 4. Isolation
 - 5. Control Re - Design
 - 6. Hardware redundancy

- 7. Software redundancy
- 8 . Reliability
- 9 . Parity space
- 10 . Sliding mode
- 11. Adaptive Tau
- 12. Parity relation